

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-2 У 3897/15
Дана 07.10.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Мире Василијевић и Николе Китаровића, чланова већа, са судским саветником Драганом Максимовић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца

против тужене Административне комисије Владе Републике Србије, ради поништавања решења 14 број 031-0034/2015 од 15.01.2015. године, са заинтересованим лицем

у предмету оглашавања ништавим жига, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа, одржаној дана 07.10.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова спора.

III ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужилац

да заинтересованом лицу плати трошкове спора у износу од 34.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Завода за интелектуалну својину 990 број 2014/7235-Ж-2010/1272-61948 од 01.07.2014. године, којим се усваја предлог подносиоца поднет дана 15.03.2012. године, па се оглашава ништавим жиг број 61948 у

речи Londessa (граф),

у делу који се односи на робе у класи 3 Међународне класификације роба и услуга: козметика и лосиони за косу.

У тужби поднетој овом суду, тужилац оспорава законитост решења туженог, јер није правилно примењен Закон о општем управном поступку и Закон о жиговима, због нетачно утврђеног чињеничног стања и због тога што је акт донет по слободној оцени за шта не постоји законско овлашћење. Наводи да је у диспозитиву првостепеног решења погрешно означен предмет поступка, оглашен је ништавим жиг број 61948 у речи Londessa (граф) што није тачно, јер је жиг тужиоца 61948 тродимензионални жиг који је као такав регистрован у Регистар жигова и није вербални жиг, да првостепени орган иако се позива у образложењу на поднеска предлагача CS/E/2014 од 28.05.2014. године, исти није доставио тужиоцу, чиме му је ускраћено право да се изјасни о наводима супротне стране и да је тужилац у првостепеном поступку инсистирао на одржавању усмене јавне расправе, што првостепени орган није прихватио, чиме су учињене повреде правила поступка а посебно члана 139. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку. Позивајући се на члан 5. став 1. тачка 9. Закона о жиговима,, наводи да је погрешан став првостепеног органа, који је тужени орган прихватио, да се стварно (озбиљно коришћење тражи само у поступку по предлогу за престанак жига због некоришћења), јер ако би се прихватио такав став, да се разликује појам коришћења жига у поступку оглашавања ништавим жига, од коришћења жига у поступку престанка жига због некоришћења сваки противник предлагача у поступку оглашавања ништавим жига био би принуђен да као одбрамбено средство у том случају подноси предлог за престанак супротстављеног жига због некоришћења, како би се као претходно питање утврдило да ли је ранији жиг коришћен што би било супротно члану 6. и 7. Закона о општем управном поступку и интенцији Закона о жиговима, па оваквим тумачење, није правилно примењен Закон о жиговима. Првостепени орган нема дискрециона овлашћења нити овлашћено службено лице може у поступку да решава по слободној оцени, па у конкретном случају примена одредбе из методологије... Завода за интелектуалну својину којом се фантастичном сматра реч које "нема у речнику" и доношењем одлуке само на основу тога учињена је повреда члана 8. и члана 10. Закона о општем управном поступку, јер је тужилац у првостепеном поступку и у жалби навео бројне доказе којима доказује да реч "Londa" није фантастична реч, већ је у питању реч која означава неколико географских појмова, али да је пре свега у питању женско име. Став да то буде искључиво речник српских речи је неодржив, како са становишта лингвистике, тако и са становишта жиговног права, а поставља се и питање који би српски речник био меродаван, јер постоји много речи које нису фантастичне, тј. имају своје значење, а не налазе се ни у једном српском речнику, али су зато присутне у другим језицима. Поред наведеног, у поступку је непотпуно у погрешно утврђено чињенично стање, јер без обзира на доказе тужиоца, првостепени орган је само констатовао, позивајући се искључиво на ставове предлагача, да постоји вероватној забуне, што је тужени орган прихватио. Пропуштено је да се одреди која је то релевантна јавност код које ће вероватно доћи до забуне због наводне сличности жигова, није утврђено каква је сличност у питању, а пропуштено је да се на основу релевантних доказа утврди само постојање вероватноје изазивања забуне код релевантне јавности. Како првостепени орган по службеној дужности испитује и апсолутне и релативне разлоге у поступку признавања жига, у решершном извештају за жиг тужиоца број 61948 није наведен нити један сличан домаћи или међународно жиг, што значи да је првостепени орган сматрао да нити један од раније регистрованих или пријављених жигова, укључујући и жигове предлагача, овде заинтересованог лица, заштићених за класу 3 Ничанске класификације на велико, није сличан пријављеном и касније регистрованом жигу тужиоца број 61948, па сматра да између тужиочевог жига 61948 и наводно сличних жигова предлагача IR205503, IR788894 и IR 717624 нема не само забуњује, већ никакве сличности, наводећи да постоје четири врсте сличности концептуална, визуелна, семантичка и аудитивна која у конкретном случају не постоји. Чак и да је жиг тужиоца само вербални, а није, нема никакве, поготову не забуњује звучне сличности између жига тужиоца и супротстављених међународних жигова, а поступак утврђивања звучне сличности своди се на могућност забуне за звучање жига, а не за

изазивање асоцијације у смислу концептуалне, визуелне или семантичке сличности или истоветности супротстављених жигова наводећи за то примере. Даље наводи да је у поступку требало утврдити ко је тај просечни потрошач наведених производа, његове године, пол, образовање, социјални статус како би се определио степен пажње таквог потрошача приликом куповине производа и оценила вероватноћа изазивање забуне. Даље наводи да и првостепени и тужени орган на више места помињу могућност изазивања забуне, што није основ за оглашавање ништавим по члану 5. став 1. тачка 9. Закона. Законски основ је вероватноћа изазивања забуне у релевантној јавности, при чему се под тим подразумева и вероватноћа асоцијације са ранијим супротстављеним жигом. Осим пуке констатације у првостепеном решењу и решењу туженог да постоји вероватноћа изазивања забуне за то нема никаквог доказа, јер могућност забуне у јавности, теоретски увек постоји, али у релевантној јавности могућност забуне је релативно ретка, осим када су у питању истоветни жигови за сличну робу, а у конкретном случају супротстављени жигови нису истоветни. Из свих наведених разлога је првостепено решење, које је тужени орган потврди, очигледно донето по слободно оцени, јер нису поштоване одредбе поступка и материјалног права, нити су докази које је тужилац предложио прихваћени и разматрани на одговарајући начин, док су наводи супротне стране без валидних доказа прихваћени као доказане чињенице, нити је у поступку поштована постојећа пракса Завода за интелектуалну својину као и правна теорија жиговног права заступљена у Србији. На усменој јавној расправи је понављајући наводе тужбе остао у свему при тужби и оспорио наводе заинтересованог лица датог у одговору на тужбу. Као нову чињеницу је навео да је тужилац у међувремену поднео захтев за регистрацију вербалног жига "Londessa" у Хрватској, где је жиг регистрован, а одатле је путем Мадридског аранжмана пријављен у Аустрију, Чешку Републику, Немачку, Мађарску, Италију, Румунију, Словенију и Словачку. У међувремену Немачки и Словачки завод обавестили су тужиоца да је наведени жиг у њиховим земљама признат и заштићен и као доказ у прилог навода је суду предао изјаву заступника тужиоца у Хрватској од 05.10.2016. године. Предложио је да суд у спору пуне јурисдикције донесе пресуду којом се поништава оспорено решење и првостепено решење и одбија предлог овде заинтересованог лица за оглашавање ништавим тродимензионалног жига број 61948, носиоца [REDACTED]

[REDACTED] Тражио је трошкове спора и то за састав тужбе 45.000,00 динара, за заступање на усменој расправи 46.500,00 динара, за састав жалбе 90.000,00 динара и трошкове превоза аутомобила у износу од 12.180,00 динара.

У образложеном одговору на тужбу, тужени орган је, оспори наводе тужбе у целости, сматрајући да представљају поновљене наводе из жалбе те да нису основани, јер је тужени орган оспореним решењем правилно утврдио чињенично стање и правилно применио материјално право. Даље појединачно позивајући се на наводе тужбе, наводи разлоге због којих сматра да нису основани, односно да је у вези са тим наводима тужени орган у оспореном решењу дао довољне разлоге, због којих наводи жалбе нису основани и разлоге због којих је нашао да је првостепено решење законито, јер је донето применом одредби члана 59. до 63. Закона о жиговима, па како је као основ за оглашавање жига ништавим наведена повреда члана 5. став 1. тачка 9. Закона о жиговима, важећег у време регистрације оспореног жига, првостепени орган је спровео поступак испитивања сличности жигова применом ове одредбе, а што је било предмет оцене оспореног решења. Предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

У одговору на тужбу, заинтересовано лице [REDACTED] је навело да став тужиоца да правни интерес на страни заинтересованог лица не постоји није правilan, јер заинтересовано лице има правни интерес, имајући у виду да је оспорени жиг збуњујуће сличан жиговима заинтересованог лица, затим да је заинтересовано лице доставило све доказе у поступку који су цењени у ожалбеном решењу на страни 2., 6. и 7., а тужени орган на страни 6. оспореног решења. Што се тиче захтева тужиоца за одржавање усмене расправе, сматра да је првостепени орган правилно поступио у складу са уобичајеном праксом, јер није било разлога да се држи усмена расправа, пошто су

обе стране своје ставове могле да изнесу путем поднесака ради избегавања додатних трошкова. Такође Закон о жиговима представља lex specialis у односу на Закон о општем управном поступку, па тужилац неправилно држи да је Закон о општем управном поступку хијерархијски надређен Закону о жиговима који прописује одступања која се односе на одржавање усмене расправе, а ово одступање у свему поштује начела управног поступка, посебно начело економичности. Такође сви наводи који се тичу доказа о коришћењу су без правног значаја, јер је првостепени орган правилно утврдио да постоји сличност између оспореног жига и жигова заинтересованог лица, и да постоји идентичност роба за које је запштита дозвољена, те је правилно поништио оспорени жиг за идентичну робу, а наводи тужбе да првостепени орган нема дискрециона овлашћења су неутемељени и нетачни, јер наведени орган већ деценијама одлучује о регистрацији и даљем опстанку жигова и поступа на исти начин у свим поступцима као што је поступао и у овом предмету. Такође тужилац упорно занемарује да је заинтересовано лице тражило само делимичан поништај жига и поступак компликује без ваљаног разлога. Сматра да је првостепени орган правилно утврдио чињенично стање и на утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, при чему је своју одлуку добро образложио, што је учинио и тужени орган. Посебно наводи да тврђња тужиоца да је просечни потрошач дистрибутер, те да код њих као професионалаца није могућа забуна, је на први поглед апсурдна, јер је просечни потрошач крајњи корисник, тл. лице које робу купује. Неспорно је да код дистрибутера не може да дође до забуне, али код потрошача сасвим извесно може да дође, а Закон о жиговима познаје само "просечног потрошача" као основни и једини критеријум за препознавање роба и услуга на тржишту. На усменој јавној расправи је остало у свему при одговору на тужбу и навело да сматра да је у конкретној ствари цењен динстктивни елемент оспореног жига, што је од значаја за овај поступак, односно да је орган правило утврдио да је реч Londessa динстктивни елемент жига, те да није од утицаја да ли је у питању графичко решење или тродимензионални жиг. Такође сматра да су управни органи правилно оценили довођење у забуну у овом случају крајњег потрошача и њега квалифииковали као релевантну јавност. Предложило је да суд тужбу одбије. Тражило је трошкове спора и то за састав одговора на тужбу износ од 36.000,00 динара и за заступање на усменој јавној расправи износ од 37.500,00 динара.

Испитујући оспорени акт, у смислу члана 41. Закона о управним споровима, након одржане усмене јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. став 2. и 38. ЗУС-а, у присуству пуномоћника тужиоца и пуномоћника заинтересованог лица, у одсуствости туженог органа, на којој су изведени докази увидом и читањем списка органа достављених уз одговор туженог на тужбу и писмена предатог суду на расправи, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из списка органа и образложења ожалбеног и оспореног решења прозлази да је првостепени орган поступајући по предлогу за оглашавање ништавим жига број 61948 у речи Londessa (граф) оцењивао испуњеност услова за регистрацију оспореног жига у време његовог регистровања и утврдио да у време регистраовања наведеног жига делимично нису били испуњени услови за признање жига у делу који се односи на робе у класи 3. Међународне класификације роба и услуга, козметика и лосиони за косу. Ово стога што је упоређивањем списка роба утврдио да је оспорени жиг заштићен за идентичне и сличне робе у односу на жигове предлагача, па је у односу на те робе ценио сличност супротстављених знакова и утврдио да у структури оспореног жига пажњу потрошача привлачи његов вербални, уједно и динстктивни елемент Londessa по коме се памти и идентификује роба одређеног потрошача. Поређењем само речи Londessa и Londa у визуелном и у аудитивном смислу, а не у семантичком смислу, налазећи да реч Londa као и реч Londessa немају значење познато домаћем просечном потрошачу нити их има у нашем речнику, првостепени орган је утврдио да обе речи имају идентичан почетак, групу од 4 слова Lond, која чине аутономну звучну целину, што ствара снажан утисак да речи звуче слично. Поред тога је утврдио да су речи Londa и Londessa и визуелне сличности, јер обе почињу са великим словом "L" садрже исту карактеристичну групу сугласника "L", "N", "D" на почетку речи у комбинацији са самогласником "O", као и да није довољна разлика међу супротстављеним жиговима која се

састоји у томе да се жигови предлагача завршавају самогласником "А", а жиг противника предлагача овде тужиоца са "ESSA", међутим није довољна да превлада укупан утисак да се ради о сличним вербализмима. На основу утврђене чињенице да су жигови предлагача овде заинтересованог лица приоритетно старији, да постоји визуелна и аудитивна сличност између знакова предлагача и знака противника предлагача, при чему су регистровани за исте и сличне робе у класи 3 за које је предлагач тражио поништај оспореног жига, првостепени орган је утврдио да жиг број 61948 у време регистрације није испуњавао услове за признавање жига за део робе у класи 3 Међународне класификације роба и услуга: козметика, лосиони за косу, због постојања вероватноће да знаци буду доведени у везу, односно да релевантна јавност поверије да између власника жигова постоји нека врста везе, економске или правне, па је на основу члана 63. став 2. Закона о жиговима („Службени гласник РС“, број 104/09) одлучио као у диспозитиву ожалбеног решења.

По оцени Управног суда, а имајући у виду разлоге дате у образложењу ожалбеног решења и пропис на који су се органи позвали, правилно је тужени орган одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења од 01.07.2014. године и за своју одлуку је дао довољне разлоге које прихвата суд.

Суд је ценио наводе тужбе, али је, с обзиром да су истоветни наводима жалбе, напао да се њима не доводи у сумњу законитост оспореног решења, јер је тужени орган у складу са чланом 235. став 2. Закона о општем управном поступку потпуно и правилно оценио наводе жалбе и дао разлоге због којих их сматра неоснованим, које прихвата суд. Посебно је ценио навод тужбе да је првостепени орган учинио повреде правила поступка, јер по предлогу тужиоца није заказао усмену расправу, али је нашао да није основан, с обзиром да је првостепени орган, иако у поступку примењује Закон о општем управном поступку, ожалбено решење донео на основу Закона о жиговима којим је уређен начин стицања и заштите права на знак у промету робе, односно услуга, а којим је чланом 70. став 2. прописано да у поступцима оглашавања жига ништавим, надлежни орган може заказати усмену расправу. То значи да у поступцима оглашавања жига ништавим усмена расправа није обавезна, већ је надлежном органу дата могућност да оцени потребу заказивања усмене расправе, а у конкретном случају је првостепени орган оценио да за утврђивање чињеница битних за доношење одлуке није нужно одржавање усмене расправе и за своју оцену је дао разлоге. Суд је ценио и навод са усмене јавне расправе да је тужилац у међувремену поднео захтев за регистрацију вербалног жига Londessa у Хрватској, где је жиг регистрован, а одатле је путем Мадридског аранжмана пријављен у Аустрију, Чешку Републику, Немачку, Мађарску, Италију, Румунију и Словенију и да су у међувремену Немачки и Словачки завод обавестили тужиоца да је наведени жиг у њиховим земљама признат и заптићен о чему је суду приложена изјава заступника тужиоца у Хрватској од 05.10.2016. године, али је напао да није од утицаја на друкчије одлучивање у овој управној ствари. Ово стога што изјава заступника тужиоца у Хрватској од 05.10.2016. године не садржи податке о томе за коју врсту робе је немачки уред за патенте и жигове одобрио заштиту за предметни жиг.

Са наведених разлога, Управни суд је, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку о трошковима спора суд је донео на основу чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и чл. 151., 153. и 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, па тужиоцу који није успео у спору, суд није признао трошкове спора и одлучио је као у ставу II диспозитива пресуде. Заинтересованом лицу је признао износ од 16.500,00 динара на име састава одговора на тужбу и за заступање на одржаној усменој јавној расправи износ од 18.000,00 динара, према тарифном броју 43. став 1. тачка 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“121/12) и одлучио као у ставу III диспозитива пресуде. Суд није одлучивао о захтеву заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора, за разлику

до определених 36.000,00 динара на име састава одговора на тужбу и разлику до определених 37.500,00 динара на име заступања на одржаној усменој расправи, јер тражени износи нису у складу са напред наведеном тарифом.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 07.10.2016. године, I-2 У 3897/15

Записничар
Драгана Максимовић, с.р.

Председник већа-судија
Олга Петровић, с.р.

За тачност отпрака
201 Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ